

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/805/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123273202
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6123273202.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených maloletých detí: 1) A. B., nar. X.X.XXXX a 2) C. B., nar. XX.X.XXXX obidve trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX A. E. – Ploštín zast. zákonným zástupcom (matkou): F. B., G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX H., št. občan ČR v konaní zast.: JUDr. Jaroslavom Kíapešom, advokátom so sídlom Štúrova 4330/31, 031 01 Liptovský Mikuláš proti povinnému: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. I. XXX, XXX XX I. I., v konaní zast.: JUDr. Evou Dorociakovou, advokátkou so sídlom 1. mája 697/26, 031 01 Liptovský Mikuláš ako aj JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 478, zn. 68C/2023, o vymoženie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom spolu vo výške 2.438,06 EUR a bežnom výživnom spolu vo výške 260,- EUR mesačne od apríla 2023 a trov exekúcie, o sťažnosti oprávnených a povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16. júla 2024, ktorým súd rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výroky I. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16. júla 2024 tak, že exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Martina Hucíka, Exekútorský úrad so sídlom v Nižnej, Orliče 897 (385EX 388/2023) podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti o vymoženie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom v celom rozsahu z a s t a v u j e.

II. Súd sťažnosť oprávnených proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16. júla 2024 z a m i e t a .

III. Súd z r u š u j e výrok IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16. júla 2024 a v r a c i a vec vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Dňa 16.07.2024 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie (v poradí už druhé) pod sp. zn. 64Ek/805/2023, ktorým exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 1228,06 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), v časti bežného výživného od mesiaca apríl 2023 do budúca podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavil (výrok II.), vo zvyšnej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok III.) a súčasne maloletým oprávneným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti proti uzneseniu sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 12.12.2023 nepriznal (výrok IV.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, § 199a ods. 1, 2, § 199b, § 199d ods. 1, § 199e zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 24 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o rodine"), § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019. V odôvodnení rozhodnutia po doplnení

dokazovania v zmysle zrušujúceho rozhodnutia opätovne preskúmala podaný návrh na zastavenie exekúcie spolu s prílohami, ktoré boli predložené súdu a taktiež s prílohami, ktoré súd doplnil v rámci dokazovania pričom uviedla, že povinný mal z jeho pohľadu všetky svoje záväzky voči oprávneným uhradené, a preto považuje návrh na vykonanie exekúcie podaný zákonným zástupcom oprávnených (matkou) za nedôvodný, pričom žiada o zastavenie exekúcie.

3. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou ďalej skonštatoval, že predloženými exekučnými titulmi zo strany maloletých oprávnených v tomto exekučnom konaní boli Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021, Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022, Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/48/2019 zo dňa 04.03.2022, na podklade ktorých si maloletí oprávnení vymáhali nárok priznaný exekučnými titulmi. Z uvedených exekučných titulov mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za preukázané, že povinný bol Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021 vo výroku VIII. (predbežne vykonateľný dňa 23.04.2021) zaviazaný na povinnosť prispievať na výživu maloletého oprávneného 1/ sumou 140,00 EUR mesačne, a na výživu maloletého oprávneného 2/ sumou 120,00 EUR mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých (oprávnených), počnúc od právoplatnosti výroku rozsudku súdu o rozvedení manželstva. Výrok súdu o rozvedení manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2021. Povinnému vznikla vyživovacia povinnosť v prospech maloletých oprávnených dňa 11.05.2021. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/48/2019 zo dňa 04.03.2022, bola vo výroku I. upravená povinnosť povinného prispievať na výživu maloletého oprávneného 1/ za obdobie od 01.06.2019 do 15.07.2020 sumou 100,00 EUR mesačne, za obdobie od 16.07.2020 do 22.04.2021 v sume 100,00 EUR mesačne, na výživu maloletého oprávneného 2/ za obdobie od 01.06.2019 do 15.07.2020 sumou 80,00 EUR mesačne, za obdobie od 16.07.2020 do 22.04.2021 sumou 100,00 EUR mesačne. Výrokom II. bolo upravené zameškané výživné za obdobie od 01.06.2019 do 22.04.2021 na maloletého oprávneného 1/ vo výške 2273,33 EUR a na maloletého oprávneného 2/ vo výške 2003,65 EUR, povolené povinnému splácať po 80,00 EUR na každé maloletého (oprávneného), vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých (oprávnených). Zákonná zástupkyňa sa voči predmetnému rozhodnutiu odvolala. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 18.07.2022, odvolací súd zmenil výrok napadnutého rozhodnutia. Zmena nastala vo výroku I. napadnutého rozhodnutia vo výške výživného na oprávneného 2/ v období od 16.07.2020 do 11.05.2021 na sumu 120,00 EUR mesačne. Zároveň odvolací súd zmenil výšku povolenej splátky zameškaného výživného za obdobie od 01.06.2019 do 11.05.2021 na maloletých oprávnených (spolu hodnota zameškaného výživného 4598,06 EUR) zo sumy 80,00 EUR na sumu 120,00 EUR na každé dieťa, splatný vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok.

4. Rovnako súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023, na podklade ktorého malo dôjsť k novej úprave pomerov bývalých manželov k maloletým deťom na čas po rozvedení manželstva. Vzhľadom na novo zistené skutočnosti sa musel súd zaoberať záväznosťou, právoplatnosťou a vykonateľnosťou predloženého exekučného titulu -Rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021. Z odôvodnenia Rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023 vyplýva, že Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021 vo výrokoch II. až IX. nenadobudol právoplatnosť, a to z dôvodu podania odvolania matky a otca v zákonnej lehote. Následne Krajský súd v Žiline ako odvolací súd, uznesením pod sp. zn. 9CoP/41/2021 zo dňa 26.04.2022 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až IX. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nakoľko Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021 bol vo výrokoch II. až IX. zrušený, bolo potrebné rozhodnúť opätovne o úprave pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvedení manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023 bol zaviazaný otec vo výroku VI. povinnosťou prispievať na výživu maloletého oprávneného 2) vo výške 120,00 EUR mesačne, a to vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého, počnúc od 12.05.2021, t. j. od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvedení. Taktiež vo výroku VII. bol otec zaviazaný zaplatiť zameškané výživné vo výške 360,00 EUR za obdobie od 01.12.2022 do 28.02.2023 matke maloletého oprávneného 2) do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom XIII. bola matke maloletých oprávnených uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého oprávneného 1) sumou minimálneho výživného, t. j. 30% zo sumy

životného minima vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám otca, počnúc od 12.05.2021, t. j. od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvođe manželstva. Voči predmetnému rozsudku sa odvolal otec maloletých oprávnených, pričom o jeho odvolaní bolo rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 19CoP/98/2023 zo dňa 30.11.2023, ktorý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023 potvrdil. Maloletí oprávnení k podanému návrhu na vykonanie exekúcie predložili výpis platieb povinného od 01.01.2022 do 11.01.2023, a výpis platieb od 01.01.2023 do 17.04.2023. V rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie povinný taktiež predložil súdu ako dôkaz výpis platieb, ktoré povinný odosielať zákonnému zástupcovi maloletých oprávnených v období od 08.08.2021 do 08.08.2023. V zmysle vykonaných úhrad v súhrne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. 31.03.2023) uhradil povinný spolu 4610,00 EUR, pričom zoznam vykonaných úhrad sa zhoduje s výpisom účtu predloženým matkou. Čo sa týka platenia zameškaného výživného, ktorým bol povinný v Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022 zaviazaný splácať v mesačných splátkach na maloletého oprávneného 1/ vo výške 2335,48 EUR a maloletého oprávneného 2/ vo výške 2262,58 EUR po 120,00 EUR na každého oprávneného, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia (18.07.2022) súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že od mesiaca august 2022 do mesiaca marec 2023 (t. j. ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) mal povinný na splátkach uhradiť v súhrne 1920,00 EUR. Súčasne na základe novozistených skutočností, ktorou je existencia opätovnej úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvođe manželstva (viď rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 19CoP/98/2023 zo dňa 30.11.2023) mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za preukázané, že vymáhanie nároku v časti bežného výživného je nedôvodné. Skutočnosť, že exekučný titul na podklade ktorého oprávnení zastúpení matkou si vymáhali nárok na bežné výživné bol zrušený, a nahradený novým rozhodnutím, je okolnosťou, ktorá nepripúšťa pokračovanie vo vedení exekúcie, z dôvodu neexistencie spôsobilého exekučného titulu. Exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať v každom štádiu exekučného konania, či sú splnené formálne a materiálne podmienky vedenia exekúcie. Ak exekučný súd zistí, že nie sú splnené podmienky vedenia exekúcie, je povinný na takto vedenú exekúciu reagovať a konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou k záveru, že tu je dôvod, aby bola exekúcia v časti vymáhania bežného výživného zastavená (výrok II). Čo sa týka vedenia exekúcie v časti zameškaného výživného, súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že maloletí oprávnení si návrhom na vykonanie exekúcie uplatňovali nárok na zameškanom výživnom vo výške 2438,06 EUR. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou v zmysle predložených platieb však nemal značne preukázané, ktoré úhrady sa týkali bežného výživného, ktoré boli vykonávané v zmysle predbežne vykonateľného exekučného titulu, na podklade ktorého bola vykonávaná exekúcia, a ktoré úhrady sa týkali zameškaného výživného. Z daného dôvodu súd mal za potrebné vyriešiť otázku priority uspokojovania vymožených platieb. Exekučný poriadok rieši prioritu uspokojenia vymáhania pohľadávky na výživnom v ustanovení § 60 ods. 3 Exekučného poriadku, avšak dané ustanovenie sa vzťahuje na vymožené plnenia v exekúcii. Nakoľko však súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou nemal za to, že bolo preukázanými platbami jasne špecifikované, ktoré úhrady sa týkajú ktorého nároku, vychádzal súd pri posudzovaní úhrad predložených maloletými oprávnenými a povinným obdobne ako je to uvedené v ustanovení § 60 ods. 3 Exekučného poriadku. Súd prioritne zo zoznamu predložených úhrad ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie započítal úhrady na bežné výživné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, a následne ostatné úhrady vykonané povinným započítal na zameškané výživné, ktoré vyčíslil ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou mal taktó za preukázané, že povinný ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie uhradil spolu 4610,00 EUR, z čoho nárok na bežné výživné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle predbežne vykonateľného exekučného titulu predstavoval sumu vo výške 3900,00 EUR. Súd danú sumu zohľadnil, a odpočítal z vykonaných úhrad sumu predstavujúcu sumu bežného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Po odpočítaní sumy predstavujúcej sumu bežného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, súd zvyšnú sumu 710,00 EUR (t. j. 4610,00 EUR - 3900,00 EUR) započítal na zameškané výživné, ktoré bolo určené Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022. Súd mal za to, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie mal povinný uhradiť 1920,- EUR, a teda po odpočítaní úhrady vo výške 710,- EUR, bol povinný zaplatiť na zameškanom výživnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie sumu vo výške 1210,- EUR. Maloletí oprávnení si návrhom na vykonanie exekúcie uplatňovali nárok na zameškanom výživnom vo výške 2438,06 EUR. Nakoľko exekučné je konaním návrhovým, exekučný súd je viazaný podaným návrhom tak, ako ho uvedie oprávnený. S ohľadom na uvedené súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou musel uplatnený nárok maloletých oprávnených na zameškanom výživnom ponižiť, a to z dôvodu, že

ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie predstavoval nárok len sumu 1210,- EUR. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd uplatnený nárok maloletých oprávnených na zameškanom výživnom ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie v časti 1228,06 EUR musel zastaviť (výrok I.). Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou pre úplnosť dodal, že pokiaľ povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil potvrdenia o úhradách výživného po začatí exekúcie, dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu splnenia judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, a teda ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje v rozsahu plnenia ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie, resp. o čiastočnom zastavení exekúcie nevydáva. Inými slovami povedané, plnenie poskytnuté povinným oprávnenému realizované po začatí exekúcie treba považovať za plnenie poskytnuté v rámci exekučného konania, a z tohto dôvodu by nebolo možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu zastaviť. Z daného dôvodu bude súdny exekútor zohľadňovať vykonané úhrady od mesiaca apríl 2023. A vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval vyššia súdna úradníčka návrh povinného na zastavenie exekúcie za čiastočne dôvodný, nakoľko je tu dôvod na zastavenie exekúcie v časti vymáhania bežného výživného podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, a to z dôvodu zrušenia exekučného titulu (výrok II). Súčasne nárok povinného na zameškanom výživnom súd v časti sumy vo výške 1228,06 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.) a vo zvyšnej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (výrok III.). Čo sa týka odôvodnenia výroku IV. súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou dospel k záveru, že maloletí oprávnení si za podanie vyjadrenia k sťažnosti povinného uplatňovali nárok na náhradu trov konania za vyjadrenie, avšak vzhľadom na skutočnosť, že maloletí oprávnení mali vo veci len čiastočný úspech, súd o nároku na náhradu trov za vyjadrenie k sťažnosti podľa § 199d Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že maloletým oprávneným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti uzneseniu zo dňa 16.7.2024 podali maloletí oprávnení v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a navrhli, aby vec preskúmal sudca Okresného súdu Banská Bystrica a zrušil Uznesenie OS Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16.07.2024 a vec vrátil vyššej súdnej úradníčke na nové konanie a rozhodnutie, resp., aby vo veci rozhodol sám. Súčasne si uplatnili trovy spojené s týmto konaním. Podanú sťažnosť po rekapitulácii priebehu exekučného konania odôvodnili tým, že považujú celé rozhodnutie a postup vyššej súdnej úradníčky za neodôvodnený a zmätočný, a preto sa sťažnosťou domáhajú preskúmania rozhodnutia sudcom Okresného súdu Banská Bystrica, pretože rozhodnutia v tejto veci vnášajú podľa nich značné pochybnosti rozhodnutia, keď najskôr súd skonštatuje, že exekúcia je dôvodná, vydá poverenie exekútorovi k začatiu exekúcie a po sťažnostiach povinného za nezmeneného stavu dôkazov rozhodne úplne v rozpore s predchádzajúcim poverením a rozhodne tak, ako je uvedené vo výrokoch I. – IV. uznesenia sp. zn.: 64Ek/805/2023 zo dňa 16.07.2024.

6. Proti uzneseniu zo dňa 16.7.2024 podal povinný v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a navrhol, aby súd exekučné konania zastavil a súčasne rozhodol, že Povinný má nárok na náhradu trov exekučného konania v celom rozsahu. Podanú sťažnosť odôvodnil tým, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom uvedeným v rámci obsahu Uznesenia, keď sa podľa povinného nezaoberal skutočnosťami podstatnými pre vedené exekučné konanie. Povinný ďalej uviedol, že na základe skutočností, že medzi Povinným a Matkou došlo na základe Rozsudku o rozvode k zániku manželstva, s uvedeným bola obligatórne spojená potreba úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom, ktoré pochádzajú zo zaniknutého manželstva. Na základe Rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol Okresný súd Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 došlo k úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Voči uvedenému rozsudku bolo zo strany účastníkov konania podané odvolanie. Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v namietaných častiach zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. NA základe opakovaného konania a rozhodovania Okresného súdu Liptovský Mikuláš, bolo rozhodnuté tak, že Maloletý C. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a Maloletá Lucia bola zverená do osobnej starostlivosti Povinného. Súd zaviazal Matku prospievať v sume 30% zo životného minima mesačne na výživu Maloletej Lucie a Povinného zaviazal prispievať na výživu E. C. sumou 120 eur mesačne. Súčasne Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho rozsudku sp. zn. 15CoP/98/2023 zo dňa 30.11.2023 okrem iného uviedol: „Súd ďalej stanovil otcovi povinnosť

prispievať na výživu maloletého C. výživné sumou 120 eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky počnúc od 12.05.2021. Zároveň vyčíslil zameškané výživné do 28.02.20263 vo výške 360 eur a uložil otcovi povinnosť zaplatiť túto sumu matke maloletého do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň konštatoval, že za obdobie od 12.05.2021 do 30.11.2022 zameškané výživné nevzniklo.“ Dňa 31.03.2023 bol zo strany Oprávnených, zastúpených Matkou, podaný Návrh na vykonanie exekúcie (ďalej len „Návrh“), ktorým sa okrem zameškaného výživného domáhali aj bežného výživného vo výške 260 eur mesačne. Exekučným titulom mal byť Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022, Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/48/2019 zo dňa 04.03.2022. Povinný preto reflektuje na skutočnosť, že v čase kedy bol podaný Návrh, bola starostlivosť, ako aj výške vyživovacích povinností na maloleté deti upravená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023, ktorým bola Maloletá Lucia zverená do osobnej starostlivosti Povinného a Maloletý C. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Uvedeným rozsudkom bol súčasne Povinný zaviazaný prispievať na výživu E. C. v sume 120 eur mesačne a Matka bola zaviazaná prispievať na výživu Maloletej Lucie v sume 30% z hodnoty životného minima. Povinný v tejto súvislosti poukazuje na stav, kedy Rozsudok týkajúci sa výživného je vykonateľný už jeho doručením. Na základe tejto skutočnosti je podľa povinného Exekučný titul neopodstatnený a nedôvodný, keď vyživovacia povinnosť na Oprávnených sa v čase podania Návrhu spravovala Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023. Povinný ako ďalšiu podstatnú skutočnosť uviedol, že ja napriek tomu, že Maloletý C. je zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, od februára roku 2023 žije výlučne s Povinným a Maloletou Luciou v domácnosti Povinného, pričom Povinný aj napriek tomuto pretrvávajúcemu stavu naďalej uhrádza výživné na E. C. v sume 120 eur mesačne k rukám Matky. Zároveň povinný skonštatoval, že od februára roku 2023 si Matka ani raz E. C. nevyzdvihla v mieste bydliska povinného, aj keď jej táto povinnosť vyplýva zo samotného Rozsudku príslušného súdu, ktorým bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Otec/Povinný tak znáša všetky náklady na starostlivosť o obe maloleté deti, a to aj v čase, keď by mali byť v osobnej starostlivosti Matky, nakoľko táto sa o maloleté deti nestará, nemá ich vo svojej domácnosti, a teda jej nevznikajú žiadne náklady v súvislosti so starostlivosťou a výživou o maloleté deti. Práve naopak, Otec/Povinný znáša tieto náklady sám. Povinný ďalej uviedol, že na základe výpisu z účtu Povinného, v ktorom sú uvedené úhrady výživného/zameškaného výživného od roku 2021 po rok 2023, má Povinný za to, že súd nesprávnym výpočtom vykonaných transakcií došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo Povinný odôvodňuje tým, že v bode 25. Uznesenia konajúci súd skonštatoval, že Povinný ku dňu podania Návrhu uhradil spolu sumu 4.610 eur (uvedenú sumu konajúci súd následne započítal na bežné výživné, ktoré predstavovalo ku dňu podania Návrhu sumu 3.900 eur a na zameškané výživné, ktoré podľa bodu 25. Uznesenia predstavovalo sumu 1.920 eur), avšak po opätovnom sčítaní transakcií Povinného poukázal Povinný na to, že do dňa podania Návrhu uhradil sumu vyššiu ako je suma 4.610 eur, a to sumu 5.910 eur, preto od tejto sumy je potrebné odrátať sumu bežného výživného v hodnote 3.900 eur (5.910 eur uhradených Povinným – 3.900 eur predstavujúcich bežné výživné ku dňu podania Návrhu = 2.010 eur), a teda na sumu 2.010 eur, ktorá zostala zo sumy sčítaných transakcií po zápočte bežného výživného je potrebné započítať sumu zameškaného výživného ustanovenú v bode 25. Uznesenia (2.010 eur – 1.920 eur = 90 eur). Na margo uvedených výpočtov povinný skonštatoval, že uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že v skutočnosti vykonal úhrady vo vyššej hodnote, ako je exekučným titulom vymáhané. Nakoľko teda povinný uhradil sumu o 90 eur vyššiu, ako bol jeho povinnosť. Na základe uvedených skutočností, ako aj skutočností, ktoré vyšli v rámci exekučného konania najavo, mal Povinný za to, že v súhrne uhradil na výživnom ako aj „tvrdenom“ zameškanom výživnom sumu vyššiu, na akú bol zaviazaný rozhodnutím súdu, pričom v tejto súvislosti odkázal na výpis z účtu, ktorý spolu s podanou sťažnosťou opätovne predložil. Podaný Návrh preto považuje za účelový a nedôvodný, keď v čase podania Návrhu si Matka bola plne vedomá výšky vyživovacích povinností voči maloletým deťom, ktorá nekorešponduje s výškou uvedenou v Návrhu.

7. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 23.8.2024 vyjadrili prostredníctvom zákonného zástupcu aj oprávnení, kde uviedli, že cítia potrebu podrobnejšie sa vyjadriť ako aj objasniť situáciu, v ktorej sa nachádzajú. K tvrdeniam povinného, že znáša všetky náklady sám uviedla, že predkladá novo otvorený prípad pod sp. zn. 9P/56/2024, kde je situácia aj dokazovo objasnená. Pričom k plneniu vyživovacej povinnosti povinným sa už nebude vyjadrovať, pretože tieto skutočnosti sú jasne preukázateľné právoplatnými rozsudkami a záznamami o vykonaných platbách. V prípade potreby je pripravená predložiť všetky chýbajúce dokumenty na podporu svojich tvrdení v prípade ich absencie. Súčasne ku svojmu tvrdeniu zákonná zástupkyňa oprávnených priložila aj dôkazy súčasnej situácie,

z novo otvoreného pojednávania, v ktorom preukazovala tvrdenia o záujem a finančnej podpore. Na záver zákonná zástupkyňa maloletých oprávnených uviedla, že povinný sa snaží vyhnúť zodpovednosti za svoje činy a používa na to nepravdivé tvrdenia a manipulatívne taktiky, čo len zhoršuje aj tak zložitú situáciu. Súčasne verí, že súd rozhodne spravodlivo.

8. K sťažnosti maloletých oprávnených sa podaním doručeným súdu dňa 30.8.2024 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj povinný, ktorý uviedol, že sa pridrižiava svojej sťažnosti podanej prostredníctvom právneho zástupcu dňa 02.08.2024 voči Uzneseniu sp. zn. 64Ek/805/2023. Súčasne trvá na všetkých skutočnostiach uvedených v podanej sťažnosti a žiada, aby konajúci súd zastavil predmetné exekučné konanie a priznal Povinnému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Podľa §-u 243p ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 31. marca 2023, zostávajú zachované.

10. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Podľa §-u 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

17. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 31.03.2023, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka po niekoľkonásobnom odstraňovaní väd návrhu na vykonanie exekúcie (uvedené v bode 20 napadnutého rozhodnutia) na podklade predložených exekučných titulov – rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/48/2019-685 zo dňa 04. marca 2022 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 8CoP/25/2022-722 zo dňa 30. júna 2022 a rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23. február 2021, podľa predloženej doložky vykonateľný čo do výroku VIII. dňa 23.04.2011, dňa 21.07.2023 vydala poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Martinovi Hucíkovi (385EX 388/2023). Dňa 22.08.2023 o 17:19 hod. bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávnených postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala dňa 12.12.2023 uznesenie pod sp. zn. 64Ek/805/2023, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietla a oprávneným nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznala. Na základe podanej sťažnosti povinného sudca Okresného súdu Banská Bystrica sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a vrátila vec vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom v ďalšom konaní bola povinná riadiť sa právne záväzným názorom sudcu, t.j. odstrániť vytýkané nedostatky, čiže doplniť dokazovanie zabezpečením rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/47/2019 zo dňa 22.02.2023, ktorý mal tvoriť prílohu podaného návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v sťažnosti označeného Rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 15CoP/98/2023 zo dňa 30.11.2023, v tejto súvislosti posúdiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021, ako aj jeho záväznosť,

ostatné predložené ostatné predložené doklady o platbách zo strany povinného a následne riadnom zistení skutkového stavu opätovne preskúmať dôvodnosť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyhodnotiť ním predložené dôkazy (okrem iného doklady o platbách výživného) či už v samotnom návrhu, ako aj v sťažnosti v spojitosti s vyjadreniami právneho zástupcu oprávnených ako aj s poukazom na povinnosť súdu ex offo skúmať dôvody zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 236 CSP. Následne po doplnení dokazovania zabezpečením vyššie uvedených rozsudkov, posúdením ich záväznosti a vyhodnotením predložených dôkazov (okrem iného doklady o platbách výživného) vydala vyššia súdna úradníčka sťažnosťou napadnuté uznesenie.

18. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného a maloletých oprávnených bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného voči výrokom I. a III. napadnutého uznesenia je čiastočne dôvodná, a preto výroky I. a III. rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky je potrebné podľa § 250 ods. 2 zmeniť a súčasne sťažnosť maloletých oprávnených ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietnuť.

19. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e/ je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

20. Podľa § 217 ods. 1 CSP prvá veta pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

22. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 31.03.2023, kedy maloletí oprávnení zastúpení zákonnou zástupkyňou (matkou) podali návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/48/2019-685 zo dňa 04. marca 2022 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 8CoP/25/2022-722 zo dňa 30. júna 2022, ktorým bol povinný v Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022 zaviazaný splácať v mesačných splátkach na maloletého oprávneného 1/ výživné vo výške 2335,48 EUR a maloletého oprávneného 2/ výživné vo výške 2262,58 EUR po 120,00 EUR na každého oprávneného, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia (t.j. po 18.07.2022), pričom sa jednalo o výživné za obdobie do rozvodu manželstva (tj. do 11.05.2021) a súčasne rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23. február 2021, podľa predloženej doložky vykonateľný čo do výroku VIII. dňa 23.04.2011 (týkalo so výživné po rozvedení manželstva). Oprávnení sa po odstránení väd návrhu domáhali titulom zameškaného výživného sumy 2.438,06 EUR (ktoré vyčíslili ako súčet súd 2.335,48 EUR + 2.262,58 EUR = 4.598,06 EUR - 2.160 (18x120) = 2.438,06 EUR v zmysle rozsudku o zameškanom výživnom (odčítané splátky - podľa už predložených výpisov z účtu) a bežnom výživnom vo výške 260,- EUR (v zmysle predbežne vykonateľného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23. február 2021).

23. V tejto súvislosti sudca len pripomína, že ako každé civilné konanie i exekučné konanie má svoj predmet. Tak ako predmetom civilného konania je procesný nárok, tak predmetom exekúcie je vymáhaný (exekučný) nárok. Tento nie je ničím iným len jeho variantou vyplývajúcou zo špecifik exekučného konania. Exekučný poriadok na viacerých miestach narába s pojmom vymáhaný nárok vo viacerých modifikáciách, pričom exekučný súd chce zdôrazniť, že podstatou tohto pojmu je len to, čo je uvedené v tomto odseku. Tak ako procesný nárok má svoj predmet a základ, tak i vymáhaný nárok má svoj predmet i svoj základ. Základ vymáhaného nároku vzhľadom na charakter, podstatu a cieľ exekučného konania je vymedzený exekučným titulom, je jeho identifikáciou, po prípade inými skutočnosťami,

ktorých tvrdenie v rámci návrhu na vykonanie exekúcie Exekučný poriadok vyžaduje (§ 48 ods. 3 písm. e) a f) EP). Ním sa vymedzuje „skutkový“ rámec exekúcie. Predmet vymáhaného nároku je vymedzený exekučným petítom (t. j. žiadosťou v návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 ods. 3 písm. g) EP). Oprávnený ním určuje v akom rozsahu sa v rámci exekúcie domáha právnej ochrany, čo žiada vymôcť a to nezávisle na výrokovvej časti exekučného titulu. V prejednávanej veci oprávnené deti zastúpené zákonnou zástupkyňou podaním návrhu na vykonanie exekúcie vymedzili predmet tohto exekučného konania, keď žiadali vymôcť zameškané spolu vo výške 2.438,06 EUR (ktoré vyčíslili ako súčet súm 2.335,48 EUR + 2.262,58 EUR = 4.598,06 EUR - 2.160 (18x120) a súčasne bežné výživné od podania návrhu (tu 31.03.2023) vo výške 260,- EUR mesačne.

24. V súvislosti s výrokom II. napadnutého rozhodnutia, ktorým vyššia súdna úradníčka v časti bežného výživného od mesiaca apríl 2023 do budúca podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavila (výrok II.) bolo podľa sudcu na základe návrhu povinného na zastavenie ako aj doplneného dokazovania jednoznačne preukázané, že Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23.02.2021 vo výrokoch II. až IX. nenadobudol právoplatnosť, a to z dôvodu podania odvolania matky a otca v zákonnej lehote. Následne Krajský súd v Žiline ako odvolací súd, uznesením pod sp. zn. 9CoP/41/2021 zo dňa 26.04.2022 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až IX. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čím stratil predbežnú vykonateľnosť exekučný titul, na základe ktorého sa maloletí oprávnení zastúpení zákonnou zástupkyňou domáhali vymáhania bežného výživného. Preto vyššia súdna úradníčka správne rozhodla, keď exekúciu úradníčka v časti bežného výživného od mesiaca apríl 2023 do budúca podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekúciu zastavila (výrok II.) a tak sudca sťažnosť maloletých oprávnených ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

25. V súvislosti s vymáhaním zameškaného výživného do rozvodu, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného vyššou súdnou úradníčkou, kde v bode 23 napadnutého rozhodnutia po vykonanom dokazovaní skonštatovala, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. 31.03.2023) uhradil povinný spolu 4610,00 EUR, pričom zoznam vykonaných úhrad sa zhoduje s výpisom účtu predloženým matkou dospel sudca k záveru, že povinný sa nedostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok v zmysle rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/48/2019-685 zo dňa 04. marca 2022 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 8CoP/25/2022-722 zo dňa 30. júna 2022, ktorým bol povinný v Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/25/2022 zo dňa 30.06.2022 zaviazaný splácať v mesačných splátkach na maloletého oprávneného 1/ výživné vo výške 2335,48 EUR a maloletého oprávneného 2/ výživné vo výške 2262,58 EUR po 120,00 EUR na každého oprávneného, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia (t.j. po 18.07.2022), nakoľko z predložených výpisov (jún 2022 až apríl 2023) bolo preukázané, že povinný hradil do podania návrhu na vykonanie exekúcie zameškané výživné vždy minimálne vo výške 240,- EUR (t.j. po 120,- EUR na každé vyživované dieťa).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a výroky I. a III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16.07.2024 zmenil v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil v časti o vymoženie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom celom rozsahu (výrok I.).

27. Súčasne súd zrušil výrok IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/805/2023 zo dňa 16.07.2024 ako závislý výrok, nakoľko znenie uvedeného výroku po zmene rozhodnutia už neobstojí (výrok III.). Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyššia súdna úradníčka rozhodne o trovách exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vrátane trov konania o sťažnosti ako aj trovách súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§